

Poleti napolnimo latvice nekaj čez polovico, pozimi malo več. Postavimo jih v primerno toplem prostoru, ki ne smejo biti nizke, ker sicer ne pride dovolj svežega zraka do mleka in mleko dobi zatohel okus.

Prvi čas za posnemanje je tedaj, ko se smetana na prime prsta, če z njim potipamo smetano. To bo po preteku 30 do 36 ur, odkar smo nalili mleko.

Mnogokatera gospodinja zamudi pravi čas za posnemanje, ker je mnenja, da se mora napraviti debela kosmata mast. Pa to ni sama smetana, ampak dokaj sira primešanega, vsled česa ima taka smetana grd pl-sniv in grenak okus. Seveda tudi maslo iz takega kožuha ni mastno in ne okusno.

Za posnemanje se poslužimo ploščate kovinaste žlice, katero namočimo pred uporabo v hladno vodo.

Tudi moram opaziti, da se vsebina latvic in med posnemanjem smetane čim manj pretresa.

(Dalje prihodnjič.)

Ptuj. V dekliškem zavodu šolskih sester v Mladiki v Ptujju se prične dne 7. marca t. l. trimesečni gospodinjski tečaj. Natančneje podatke daje vodstvo samo.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto 9. januarja so pripeljali špeharji 147 svinj. Svinjsko meso je bilo po 10-14, špeh 12-14. Radi deževnega vremena ni bilo na trgu sena in otave. Kmetje so pripeljali 50 vreč krompirja po 1-1.50, 38 čebule po 5-6 (česen) 10 do 15, dva voza zelja po 2-3. Ječmen 1.50, oves 1.25-1.50, koruza 1.50, proso 1.50-2, ajda 1.50, ajdovo pšeno 4-4.50, fižol 2-2.30. Kokoš 25-35, piščanci 25-35, puran 60-85, domači zajec 8-30, divji 20-30, fazan 25. Celi orehi 5-8, luščeni 16-20. Hren 12-14. Radič (1 kg) 12-14. Hrušk 3-5, jabolka 3-5. Mleko 2-3, smetana 10-12, surovo maslo 24-32. Jajca 1-1.50, med 14-20. Suhe slive 8-12 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 8. januarja je bilo pripeljanih 69 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči, 5 do 6 tednov stari komad po 50-80, 7-9 tednov 90-100, 3-4 mesece 120-200, 5-7 mesecev 350-400, 8-10 tednov 450-500, 1 leto 650 do 700 Din. 1 kg žive teže 5-6.50, r-tve teže 8-10 Din.

*

Nlastanje za zakladi.

Svetovna kriza, pomanjkanje denarja ter brezposelnost vabijo po vseh pokrajinah do poskusov: dvigniti stare zaklade in se prikopati do zlata. V Parizu, Londonu, Berlinu, New Yorku, po vseh vlemestih pripravljajo ekspedicije, ki se bodo lotile nekje na svetu iskanja skritih zakladov, ki bi naj obogatili domovino in jej pomagali iz vsestranske stiske. Vsa ta poročila o zakladih se glasijo kakor mične bajke, a vendar so istina 20. stoletja. Iznajdbe tehnike in znanosti služijo v naših časih v to, da so opremljeni moderni iskalci zakladov z najnovejšimi potapljaškimi opremami, letali, hidravličnimi svetri in z električnimi čarodejnimi šibami. Vprašanje pa je, če bo sploh katera od odposlanih ekspedicij zadela na toliko zaželeno — skrito, zakopano in v bajne globočine potopljeno zlato.

Zaklad morskih roparjev.

Znani dirkač Campbell je vzel na muho Kokos otočje in pripravila tje kaj novo ekspedicijo. Kokos otoki se nahajajo v Tihem Oceanu in jih vedno obiskujejo iskalci zakladov. Vodenje na otokih je skrajno neugodno. Belokožec ne more dalje zdržati pri kopanju kakor le par ur in vendar goni ljudi neprestano nekaj na otoke, da bi tamkaj dvignili in se polastili zlatih zakladov, katere so zakopali svoj čas — morski roparji.

Knjige o zakladih.

Kako zelo se zanima svet za skrite zaklade, nam dokazuje dejstvo, da je

izšlo letos za božične praznike v raznih državah mnogo knjig, ki razpravljajo o znamenitih starih zakladih in njihovih skrivališčih.

Parnik »Egipt«.

Skoraj gotovo je, da bodo dvignili na pomlad 1932 zlate milijone, ki so se potopili s parnikom »Egipt« pri rtu Finisterre (na Novi Gvineji v Tihem Oceanu). Italijanski potapljači so že prodrli do zlata in ga tudi ugotovili. Viharji so onemogočali zadnje tedne dvig zaklada, ki se bo gotovo posrečil pri bolj tistem vremenu in z zboljšano potapljaško opremo.

Zakladi v jezeru.

Tudi v Novi Scotiji (na severu Kanade) so pričeli iskati zaklade. Pripovedujejo, da je tamkaj jezero, v katerem bi naj bili pogreznjeni bajni zakladi. Jezero že izpraznjujejo, da se bodo lotili iskanja zakladov po izsušenem dnu. Izsuševalna dela zalaga z denarjem bogata banka. Podlago za podjetje tvori stara karta, na kateri je zarisano jezero in označeno mesto, kjer ravno se — skrivajo zakladi.

V Atlantskem Oceanu

so pridno na delu, da bi dvignili potopljeni tovor parnika »Merida«. Dvigalna dela vodi znani iskalec zakladov Bowdoin.

Zaklad Inka kraljev.

Lansko leto v oktobru se je raznesla po južnoameriški državi Ekvador vest, da je odkril iskalec zakladov Julij Torres bogastva Inka kraljev po dolgoletnem in trudopolnem isk nju. Skrivnost o zakladih Inka kraljev je bila Juliju Torres zaupana od neke Indijanke.

K znamenitim iskanih zakladov

pristevajo Karla Driscolla, ki se je vozil veliko let med severnim in južnim tečajem in je obiskal vse kraje, ki so mu bili označeni, da prikrivajo bogastva.

Dobra hčerka.

Možu se je zgodila nesreča. Po naključju je prišel z nogo pod avtobus in ta mu je nogo zdrobil. Tožil je podjetje in sodišče mu je priznalo odškodnino 30.000 Din. Ta denar je dal svoji starejši hčerki, da se je sedaj mogla omožiti. Pri poročni pojedini je pa pristopila mlajša hči k očetu in mu je proseče govorila na uho: »Kaj ne da, oče, sedaj b te mislili pa še tudi na mene!«

Pojasnilo.

Učitelj: »Kako je to, da je tvoji materi ime Kovač, tebi pa Gruden?«

Učenec: »Ker se je moja mati v drugič omožila, jaz pa še ne.«

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

Pri pogledu na človeka je utekla lisica kmetu med nogami in hotela uiti skozi planke na dvorišču. Novak tudi ni bil len in hajdi za drznico, katero je ujel baš za rep, ko se je rinila z vsemi silami skozi plot. Kmet je držal zajeti rep z vso močjo, lisica je hotela za vsako ceno v svobodo, je pač popustil rep in ostal v Novakovih rokah. Kako se je maščeval Novak iz Stare vasi nad lisico, se je razneslo kmalu po celi okolici. — Pozneje je baš stari Tahi ustrelil lisico brez repa in se čudil tej prikazni. Grajski lovec mu je rekel, če še hoče imeti rep v koži, ga mora tirjati od Novaka, ker on ga še vedno hrani. Radi izpuljenja lisičjega repa je moral odnesti Novak na Stattenberg vse kure in še s palico jih je dobil, da ni mogel hoditi dalje časa na delo, ker je izmaknil drzno kradljivi divjačini rep.

V grajski kovačnici v Lesničnem, ki je že bila

3

tabor kmečke zveze in prekipevajoč lonec ljudske nevolje na gospodo, se je zgodila na mah sprememba. Na Hartenštajn sta prijezdila oba graščakova sina Žiga ter Adolf s celim spremstvom plemičev. Plemiška mladina si je ogledala v delavnici izdelano orožje in se čudila Pavlovi izredni spretnosti o tedaj tolikanj iskani ter čislani obrti. Ko je videla mladež v delovodnji nekaj več nego obrtnika, ga je povabila skoro za stalno na grad. Le tu in tam je še prišel pogledat v Lesično in dal nova povelja za izdelavo viteške opreme.

Ljudje so zvedeli kmalu, da je postal njihov ljubljenelec iz Lesične kar celi vitez in učitelj mladih grofov v rabi orožja in v boju na konju. Po cele dneve je odmeval iz grajskega dvorišča živket orožja, peket konjskih kopit, krik ter navdušeno ploskanje z rokami.

Včasih so prijezdile na Hartenštajn kar cele čete do ušes oborožene plemenite gospode. Ob prilikah večjih posetov je bilo na grajskem dvorišču posebno burno in celo v noči ob plamenih gorečih bakelj so se zaganjali plemiči na konjih eden proti drugemu in se suvali s topimi sulicami.

Driscollu seendar doslej še ni posrežilo, da bi bil zadet na kak pomenljivejši zaklad in da bi se bilo njegovo iskanje izplačalo.

Sreča igralke.

Izredno srečo je imela filmska igralka, ki se je morala ob priliki snemanja filma potopiti v morje v luki glavnega mesta Bahama otokov (pred Osrednjo Ameriko). Pri tej priliki je zapazila na dnu železni zaboj. Po njeni navedbi so zaboj dvignili in odkrili, da je bil napolnjen s španskimi zlatniki.

*

Krščanske ženska zveza ima v nedeljo dne 17. januarja ob pol 5. uri popoldne v dvorani Zadrugne gospodarske banke svoj redni občni zbor. Vljudno vabimo vse članice in članke, da se istega udeležijo v prav oblinem številu. Odhbor.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na Božič smo imeli v Prosvetnem domu božičnico. Videli smo lepo sliko svetonočne skrivnosti. V hlevu sta Marija in Jožef čuvala Božje dete. Šolarji so pa kot pastirji deklamirali in zapeli nekaj božičnih pesmi. Nato so siromašni otroci bili obdarovani. Dobrodušnim darovalcem in vsem, ki so karkoli pomagali k lepo uspeli božičnici, Bog plačaj! — V nedeljo 27. decembra lanskega leta je dramatski odsek Katoliškega prosvetnega društva uprizoril ljudsko igro: »Dekle z rožmarinom«. Igralci so izborno rešili vloge. Želimo jih zopet kmalu videti.

Sv. Anton v Slov. gor. Tukajšnje Prosvetno društvo ponovi na praznik našega farnega patrona, dne 17. januarja tega leta igro »Mala pevka«. Vstopnina bo za tokrat znižana na 2, 3 in 5 Din. Vas vse domačine, predvsem pa sosede, vabi k svoji zadnji prireditvi mala pevka Angelina. Pridite!

Ormož. V nedeljo na Antonovo bo po večernicah v Društvenem domu predstava. Igrali

bodo »Čarobno aktrijico« in »Skrivnostno zakrsko«. Oboje bo zanimivo, veselo, smešno, poučno in resno.

Velika Nedelja. Tukajšnje bralno društvo aklicuje svoj 39. redni občni zbor v nedeljo dne 17. t. m., popoldne po večernicah, v dvorani. Vsi stari člani naj se tega občnega zbora udeležijo in pripeljejo še novih, ker društvo potrebuje mladih, svežih moči. Stariši, zavedajte se, da je mesto za izobraževanje vaših otrok le pri nas in nikjer drugod! Za letošnji predpust pripravlja društvo svetovnoznano burko »Karlovo tetos«, šaloigro, kakor je še ni videl naš oder.

Polzela. Dramatični odsek Katoliškega prosvetnega društva priredi v nedeljo dne 17. januarja tega leta v prosvetnem domu na Polzeli dramatično predstavo: »Davek na samce.« Šaloigra v treh dejanjih. »Ribičeva hča«, spevoigra v enem dejanju. Začetek ob treh popoldan. Vstopnina 7, 5 in 3 Din. Vljudno vabimo.

Št. Janž pri Velenju. Na Kraljevo, dne 6. tega meseca se je vršil v društveni dvorani 19. občni zbor. Odborniki so poročali o delovanju društva v preteklem letu. Članov je bilo 82, ki so delovali v pevskem, tamburaškem in dramatskem odseku. Tudi dekliška Marijina družba je kot krožek društva sodelovala. Seje so bile tri; na prireditvah sta bila dva govora in so se uprizorile tri igre, pri katerih je sodelovalo 20 članov. Proslavili smo tudi materinski dan. Knjižnica se je pomnožila za 24 knjig in se jih je 266 posodilo 15 članom. Inventurni imenik knjig izkazuje 422 knjig in knjižic. To, kakor tudi blagajniško poročilo je bilo pod vtisom vseobče krize, ki jo bo skušal novoizvoljeni odbor premagati. Najbolj pogošamo tople dvorane za zimске mesece. Tudi to upamo doseči, če bomo pogumno in vzajemno hodili po poti, kakor si jo je na jasno začrtal občni zbor. Zanimanje za napredek društva je pokazala polna dvorana. Le žal, da sta morala šaljiva prizora radi boleznin in pogreba izostati. Razni odseki so vneta na delu, ki bo, kakor upamo, rodilo uspeh. Dal Bog! — Malo farne kronike: V preteklem letu je bilo rojenih 30, umrlo jih je 12, poročenih je bilo 7 parov. Agitacija za časopisje se je živahno razvila in smo pridobili precej novih

naročnikov za »Slov. Gospodarja« in »Glasnik«.

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Anton Macun, trgovina z manufakturo v Gosposki ulici.

Mariborski konsum, Glavni trg.

Franc Klajnšek, trgovec, Glavni trg.
Jančič Karl, trgovina, Aleksandrova
cesta 11.

V Št. Lenartu:

Tone Hrastelj, trgovina

V Sv. Juriju ob Ščavnici

Josip Farkaš, trgovina.

V Gornji Radgoni:

Jože Hrastelj, trgovina.

V Kapeli pri Radencih.

Franjo Steinbauer, trgovina.

V Ljutomeru

Franc Senčar, trgovina.

V Ptuj.

Anton Brenčič, trgovina z železnino.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Mali Nedelji.

Franc Senčar, trgovina.

V Celju

Franc Dobovičnik, Gosposka ulica 15.
(pri nakupu za 300 Din.)

Franc Strupi, steklar.

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile, stalno do novega leta. Ta objava je za trgovce, ki odvzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Duša in središče vsega hrupnega dirindaja na grajskem dvoru je bil Pavel, ki je jezdil z mladimi grofi okrog v svetli viteški opremi.

Kmetje so brž uganili, da ne pomeni neprestano zbiranje oborožene gospode za nje nič dobrega. Poročil o kakih turških vpadih ni bilo od nobene strani; pač pa so se širile govorice, da so hrvaški kmetje že parkrat napadli Tahovo najpožjo žlahto iz Susedgrada in Stubice ter si pripomogli sami do obračuna in pravice. Kaj, ko bi te gosposke fantiče vežbal grajski kovač, da bodo mlatili v kratkem po že itak do tal upognjenih kmečkih hrbtih? Bog zna, če ni bila Pavlova prijaznost le vaba za blebetave jezike lahkovernih tlačanov? Zvedel je vse njihove težnje ter sovražstvo do nenasitne gospode in bo lahko pokazal s prstom na vsacega, ki je zabavljaj na oblast in cesarja, ki ima za vse kmečke pritožbe le gluha ušesa!

Kar strah je postalo hartenštajnske podložnice, kaj bo z marsikaterim izmed njih, če je grajski kovač poturica in jih bo izdal.

Kakor je bila pred kratkim vera tlačanov v

domačina Pavla Šterca trdna in si je štel vsakdo v čast, da si je iztresel srce vpričo izkušenega graščinskega uslužbenca, tako je sedaj preklinjal uro, ko je nasedel temu gosposkemu petolizcu, ki je bil med njimi navaden vohun v težkih časih bojev za staro pravdo.

Javno ljudsko mnenje se je glasilo: Kar je kvantal Pavel o Tahu in njegovem trinoškem početju, je bil le trnek, na katerega je ujel pilštajnske ščuke, katere bo pomagal sam peči na grajskem ražnju.

Kedo bi bil tudi zameril kmetom ta hipen preokret glede presoje poprejšnjega njihovega buditelja, ko ga že ni bilo tedne in tedne med nje. Če je pogledal v delavnice ob Bistrici, se mu je tako mudilo med mlade plemiče, da se je večkrat spodtaknil obakega kmečkega dobrega znanca, ne da bi ga bil pogledal, kaj še le ogovoril.

Da je Pavel poturica ter ovađuh, je stalo trdno kot skala, saj bo še lizun spremenil vero. Povod za naslednje osumljenje je dala tale nova prikazen v pilštajnski fari:

Toľažba.

Stara žena je izpovednika vedno nadlegovala, ali bo zveličana ali ne. Izpovednik jo skuša umiriti tako in drugače, a zastonj. Naposled ga mine potrpežljivost. Ko ga žena nekega dne že spet nadleguje s svojim vprašanjem in je vse poučevanje zastonj, ji reče izpovednik: »Odprí usta!»

Ko ženica usta odpre in izpovednik v njenih čeljustih ne vidi nobenega zoba, reče ji: »Gotovo prideš v nebesa; zakaj v peklu je jok in škripanje z zobmi, ti pa nimaš nobenega zoba!»

Vprašanje.

Mati: »Čuješ, Mihec, če se ne boš lepo ve-

Vprašanja in odgovori.

N. J. v B.

Kupil sem njivo, kjer je vknjižen prejšnji dolg. Nekaj druge zemlje je kupil nekdo drugi, kjer je tudi vknjižen isti dolg. Ali moram res plačati?

Odgovor:

Ko ste kupili in plačali, ste morali zahtevati v pogodbi čisto zemljiško knjigo. Če pa ste pustili vknjižen prejšnji dolg, boste žal morali pustiti — njivo, ker samo z njo garantirate za vknjižen dolg, ako v svoji neprevидnosti niste podpisali celo kake zadolžnice za celo svoto, o čemer pa ne pišete. Vaš slučaj naj bo vsem čitateljem v opozorilo, da dobro prečitajo, predno kaj podpišejo!

I. N. v B.

Naredil sem gramoz za banovinsko cesto in so ga že prevzeli, denarja pa ni od nikoder. Kaj naj napravim?

Odgovor:

Sedaj ob novem letu dobi banovina dosti doklad, terjajte takoj in sicer osebno g. banu pišite!

K. M. v K.

Imam sina v meščanski šoli, ali bi dobil kakšno podporo zanj? Sem delavec.

Odgovor:

Ker ga nimate doma, ampak drugod, imate res velike stroške. Za srednješolce je dijaška kuhinja, za meščansko šolo pa je ni. Oglasite se pri g. ravnatelju ali pri g. katehetu šole. Če je fant priden, bodo mu šli na roko vsaj glede hrane.

F. K. v B.

Soseda vozi po moji zemlji, jaz pa po njej ni. Sedaj mi prepoveduje, sama pa še vozi.

Odgovor:

Ako so vaši predniki vozili in je skupno tega 30 let in ni napisal »Dovoljeno do preklica«, je pravica zastarela in vam ne more prepovedati, vi pa njej ne. Če imata pa vsak po dve kravi preveč v hlevu, se pa tožarita, bosta isto izvedela!

I. S. v I.

Nabil sem fanta, ki je ponočeval okrog naše hiše. Na sodnijsi smo se pobotali, da je že vse dobro. Sedaj mi pa neki drugi odvetnik

piše, da moram plačati za stroške 300 Din in 150 Din za fantove bolečine.

Odgovor:

Ako je tudi tisti fant podpisal, niste dolžni nič plačati, razen če ste to podpisali, da advokata plačate.

P. K. v S.

S sosedom, ki ni dal miru glede meje, sva se pismeno zmenila, da se bova ravnala tako, kakor geometer določi. Geometer je določil v njegovo škodo, zdaj pa noče nič slišati o tem.

Odgovor:

Ako imata ta dogovor med pričami, da je res pogodba, potem drži in mu lahko poveste, da pravdo izgubi, če tudi že nad 30 let uporablja zemljo. Če pa ni veliko, pa je boljše pustiti, ima vsaj nauk, da človek, ki zaradi meje preveč zgago dela, največkrat — »gor plača«.

F. J. v P.

Kdaj bo v Mariboru knjigovodski tečaj?

Odgovor:

Imamo celoleten in polleten tečaj. Ti se začne vsako jesen, oziroma v februarju. Poleg teh priredi od slučaja do slučaja tečaj tudi Zadruga zveza, katere dneve pa objavi sama in jih izveste pri domačem denarnem zavodu, ali v njeni pisarni v Mariboru, Miklošičeva cesta 6.

H. L. v D.

Ali vam je znano kako sredstvo proti kaenju?

Odgovor:

Najbolj učinkovito sredstvo je — močna volja! Ne bom in — držim! So sicer še druga sredstva, neki anti-nikotin, ki se naroča pri: Lindič, Ljubljana, Komenskega cesta 17. Dobro domače sredstvo je: zagnusiti cigareto z rožvino od nohta. Ta pri palenju tako zasmrdi, da se človeku cigareta pristudi.

J. K. v R.

Ali mora mati odjaviti glede zgradarinskega davka, ker sedaj ni več obrti v hiši?

Odgovor:

Mora. Navede naj dan, kdaj je bila obrt odjavljena in da potrebuje prostore za svoje kmetско delo.

A. Ž. v G.

Ali bode banovinska šola sprejela še kaj učencev?

Odgovor:

Sprejela jih bo, toda sedaj je že v sredi leta. Obrnite se na ravnateljstvo. Žal, da je sedanja banska uprava upeljala, da morajo učenci poleg tega, da delajo, še plačevati.

J. T. v J. V.

Ali ima najemnik, ki se je že izselil, še pravico v hišo, ali ga lahko ven vržem?

Odgovor:

V hišo hoditi nima več pravice, ako je že vse odnesel, kar je njegovega. Pri venmetanju morate biti pa previdni v besedah in dejanju! Če mu samo ukažete, da v vaši hiši nima ničesar iskati, še manj pa hoditi, mora tako iti.

J. J. v T.

Kolike so doklade banovinske in občinske, da vem izračunati davek tudi sam?

Odgovor:

Pojdite na svojo domačo občino. Tam pogledajte banovinski proračun, ki je izšel v »Ur. listu«, boste med kritjem našli doklade v odstotkih. Tudi boste na občini izvedeli za občinske doklade, te so v vsaki občini različne in mi ne vemo za nje. Žal, da ni več Kmetске zveze! Ta je nameravala napraviti tečaje za vsako občino, kjer bi se naučili ljudi, kako si naj davek izračunajo.

P. K. v B.

Kje se naroča uradni list?

Odgovor:

Naroča se v Ljubljani. Cena ni stalna, več obsega, več je treba plačati, stane letno do 500 Din.

★

Razvanje pri Mariboru. Proračun občine smo srečno spravili pod streho, navzlic gospodarski krizi, kakor tudi krizi, ki vlada že dalje časa v občinskem odboru, tako da je g. župan že hotel odložiti, zlasti v Razvanju tako težko župansko čast. Doklade so se določilo na vse neposredne davke 40%, trošarin-

del, te bode moral dati v kak zavod, da se naučiš malo olike.

Mihec: »Kaj se doma ne morem naučiti olike?«

Potrdilo.

Janezek: »Kaj misliš, Tonček, ti ribe zelo rastejo?«

Tonček: »Mislim, da. Veš, moj oče je vlovil pred enim tednom veliko ribo, sedaj pa je vedno večja, čim več ljudem o njej pripoveduje.«

Pavel je šel v gledališče z ženo in štiri mesce starim otrokom. Med prvim dejanjem se je otrok pričel dreti, nakar je prišel ravnatelj ter prosil, naj zapustita z otrokom gledališče, pri blagajni dobila denar nazaj. Ker

Domači vikar Kraft je moral odstopiti kar čez noč kaplanijo pri Sv. Trojici v Dobrežičah čisto tujemu duhovniku, ki se je bil pritepel na Pilštajn nekod iz Koroške. Sam cesar ga je napodil iz službe, ker je oznanjal Lutrovo vero. In koj, ko se je prikazal na Pilštajnu, mu je nakazal graščak desetino deseterih posestnikov. Lutrovec je vabil Dobrežičane v cerkev. Šlo jih je nekaj parkrat iz radovednosti, a so slišali le zmerjanje čez svetnike, Marijo, papeža ter katoliško cerkev in maše je bilo konec, kakor bi pihnil. Ljudje so se bali krivega preroka in še dobrežičke cerkve so se ogibali, da bi jih kje ne premotil zlodej in jim ugrabil dediščino očetov — pravo sv. vero.

Odkar se je naselila viteška gospoda na Hartenštajnu, je Lutrov duhoven skoro stalno v gradu, kjer ponavlja nedeljo za nedeljo zgoraj omenjena bogokletstva, pa mu vsi potrjujejo, da tako je prav in tako bo sedaj brez svetnikov, Marije, zakramentov, sv. maše ter papeža!

In kedo prihaja v družbi grajskega kovača v Lesično v delavnice, če ne oni neobidatnega

Lutrov apostol, ker je seve za gospodo in proti kmetu.

Ta bo sedaj lepa na Pilštajnu! Ker so lahko- verni tlačani zaupali svoj punt v mislih proti gospodi prijaznemu izdajalcu, jih bodo pometali v ječo in jim še tamkaj vsilili lutriš vero, ki je slabša od turške. Tako in enako so mislili in šepetali eden drugemu podložniki v neprestani bojazni, zdaj pa zdaj bode planil po njih grajski valpet z beriči in jih odtiral na odgovor radi punta proti oblasti in radi sile na spremembo vere.

Po par mesecih sta zapustila Hartenštajn graščakova sina in se vrnila v Celje, kjer je bil njun oče v cesarski službi. Grajski kovač se je zopet preselil v Lesično in prevzel z vso vmeno vodstvo delavnic, ki daleč niso mogle dohajati vedno novih naročil glede orožja ter viteških oprem. Ubogi Pavel je gledal in se čudil, ko je naletel povsod le na tuje obraze. Kmetov sploh ni bilo več blizu, ko so zvedeli, kedo je zopet gospodar kovačnic. Še taisti, ki je moral v Lesično, je skušal, da je opravil hitro in se ni spustil z grajskim kovačem v noben drug razgovor kakor, kar

ske na vino pa 50%. V primeri z drugimi občinami so doklade še znošne. Da bi le bilo več zastopnosti in medsebojnega razumevanja. To bi bilo želeli, saj bo to vsem v korist. Krivih prerokov in kritikov, ki svoj plašč vedno obračajo kakor veter piha, pa nič poslušati! — Zopet je zasijala elektrika po nekaterih hišah, tudi ostali bi jo radi imeli, pa je napeljava predraga. Kakor se čuje, bode tudi cerkev sv. Mihaela dobila v kratkem električno razsvetljavo. No, tedaj pa bo naša že itak lepa podružnica še bolj prikupljiva. Za ta načrt se prav posebno trudita naš župan g. Korosec in pa požrtvovalni cerkveni ključar g. Rot st. — Novih stavb se je v pretečenem letu dogradilo v naši občini nad 20, pa tudi v bodočem letu se namerava precej graditi. So to večinoma delavski domovi. Vsak si pač želi, da ima svoj dom in naj si bode še tako priprost. — V občinskem zastopstvu se obeta izboljšanje, kakor se je že izvršila po mnogih drugih občinah. — Naši sosede Pivčani že tudi imajo električno razsvetljavo. Prav tako! — Graščina Hausampaher je z novim letom otvorila novo gostilno, kjer se bo točilo vino lastnega pridelka. — Vinotoč je že otvoril posestnik Onič Matija. Je pač dosti vinca, pa malo denarja. Pa tako se tudi drugim vinogradnikom godi.

St. Peter pri Mariboru. Ljudsko gibanje v pretečenem letu: Rojenih 81, med temi 8 nezakonskih, umrlo jih je 40, poročenih pa je bilo 21 parov. Pred več desetletji, ko je bilo v župniji znatno manjše število prebivalcev, je bilo število rojstev enako zadnjih let. — Na Novega leta dan je umrla pri svojih sorodnikih v Celestrini Marija Klemensberger iz Maribora. Rajna je bila dolgoletna in vnet članica Krščanske ženske zveze v Mariboru. V metavi pa je umrl Pavalec Ivan. Dosegel je starost 83 let. Rajni je bil globokoveren mož, ki je ves čas izpolnjeval krščanske dolžnosti in nikdar zamujal ali opuščal službe ubožje. Mlademu rodu, ki je tako mlačen in površen v izvrševanju verskih dolžnosti, bi lahko služil za zgled. Naj ljubeznivi starček sniva v miru, dotlej, dokler ga ne zbude angelske trombe k novemu, večnemu življenju. — Mariborska prosvetna zveza — fantovsko okrožje priredi v mesecu februarju pri St. Petru

smuške tekme. Smučanje je postalo tudi kmetijski mladini prijeten šport, ter si je že mnogo fantov nabavilo ali sami napravili smučerje ter se prav pridno vadijo v smučanju. Prihodnji mesec preskrbi ukaželjnim šentpetračanom prosvetno društvo »Skala« zopet poučno predavanje, in sicer o zdravstvu. Govoril bo zdravnik iz Maribora.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Gospod Rudolf Kodrič, šolski upravitelj v Vurbergu, in gospodična Leopoldina Matjažič, učiteljica pri Sv. Marjeti ob Pesnici, sta se dne 9. januarja tega leta poročila pri sv. Mariji na Brezjah. — Bilo srečno!

Ribnica na Pohorju. Le preveč se redčijo vrste naših značajnih, prezasluznih mož, ki jih bomo težko pogrešali. Tužno so peli naši zvonovi dne 3. t. m. v slovo priljubljenemu in mnogo spoštovanemu našemu županu g. Francu Vitzmanu, ki je umrl v 64. letu svojega življenja. Težko, že dalje časa trajajočo bolezen je prenašal z občudovano potrpežljivostjo. Ni hče pa ni pričakoval, da se mu dan življenja nagiblje že v zaton. Blagopokojni ostane v neizbrisnem spominu med nami kot trojen vzor. Prvič kot vzor enega izmed najboljših učiteljev in vzgojiteljev šolskih otrok. Z očetovsko besedo je ucepljal vestno in neumorno v mladi narodni naraščaj izobrazbo duha in srca. Izobrazbo srca še posebej je kazal otrokom in celi fari tudi z vzgledom, s svojim neomajnim in živim krščanskim prepričanjem. Na kratko rečeno, bil je vzgojitelj mladine, kakoršnih ni mnogo in to 32 let; doživel je samo 64 let. Drugič kot vzor modrega, človeško čutečega župana, ki mu je bil red in dobrobit občine glavni smoter. Razrešenega šolske dolžnosti in upokojenega so si ga naši občani, ocenjujoč vredno njegov značaj, prijaznost in sposobnost, izvolili leta 1927 za svojega predstojnika. V zahvalo za zaupano mu častno mesto je bil potem račeval na uslugo, kudarkoli in komurkoli je mogel. Zlasti ubožci so izgubili z njim skrbnega očeta. Tretjič kot vzor poštenega in pravičnega, štedljivega in delavnega gospodarja. Kot sin uglednega posestnika Vitzmana v Puščavi je nosil v prsih dedno ljubeč do gospodarstva. Čeprav razumnik, je rad prijemal brez sramu za kmetško delo na svojem lepem posestvu, ki ga je napredno upravljal. Njegovo

veliko priljubljenost ter spoštovanje napram njemu je najbolj jasno izpričala prebrojna množica, ki je šla za njegovo krsto. Dolžno čast mu je izkazala tudi naša požarna bramba, kateri je bil po močeh vsikdar ob strani. V ganljivih besedah ter v srce segajočih žalostinkah nad grobom je bil izkazan zadnji pozdrav enemu izmed naših zares najboljših mož. Bodl večni mir in pokoj njegovi blagi duši, preostalim pa naše globoko sožalje!

Vurberg. Podpisani sem bil hudo zbolel, toda ruski zdravniki v sanatoriju so z božjo pomočjo s svojo strokovno znanostjo in veliko skrbjo odgnali bolezen. Pred vsem velika zahvala g. šefu dr. Boleslavu Okolokulaku za njegovo požrtvovalnost. Ravno tako toplo zahvala tudi g. dr. Sergeju Kapralov ter sestri milosrdija gospej Olgi Keručenko-Markovskij. Bog daj tako plemenitemu ruskemu narodu boljših dni, kakor jih preživlja dandanes! — Vurberg, dne 6. januarja 1932. Al. Kokelj.

Sv. Anton v Slov. goricah. Božič najsvetejši v letu, starim si in mladim ti. V tem smislu smo praznovali tudi letošnje božične praznike. Le nekateri nepoštenjakoviči so bili tako drzni, da so si izbrali ravno ta praznik miru za nepošten posel in so skušali v noči od 25. na 26. december vlomiti v trgovino g. F. Markoviča. Najbrže so nameravali oropati tudi še pošto, ki se nahaja v istem poslopiju. Ker pa so menda že od prevelikega hrepenenja po plenu malo preveč zaropotali in ker trgovec ni imel tako trdnega spanja, kakor so menda mislili, jim je hitro prekrizal njihove zlobne načrte. Tak »obiak« je imel ta trgovec že četrtič. V noči od 27. na 28. december pa so skušali vdreti v gostilno gospe Štefanije Rojs. Pa tudi tukaj so bili pravočasno pregnani. Ljudje se radovedno vprašujejo, kje so sedaj tiste varnostne odredbe, ki so bile v noči od 7. na 8. november podvzete. — Bila je razpisana služba javnega oznanitelja, ker je bivši odstopil. In tako se je prijavila cela vrsta kandidatov za to službo. Da se spoznajo oznaniteljske sposobnosti posameznih, zato sedaj čujemo vsako nedeljo drugega, ker tekmujejo med seboj, kateri bo odnesel prvenstvo in službo.

Kapela. Na praznik sv. Štefana se je preselila med nebeške zборе najstarejša družbenka

je moral. Pavle si ni mogel razložiti preobrata iz tolike prijaznosti ter zaupljivosti v — strah ter pobeg pred njim. Uganko mu je pojasnil šele stari Belakov Andrej, kateremu se tudi ni nič boljše godilo nego Pavlu. Odkar se je klatila tod ta vražja gospoda in dolgotopi lutrovec, mu ni plačal nikdo niti enega polička, četudi je še tako zabavljaj nad Taha ter plemenitaše po gradovih.

Po tem razodetju je uvidel v življenju izšolani ter preizkušeni Šterc, da bo v sedanjih časih tihega in odkritega boja za staro pravdo nemo goče služiti gospodu in tlačanu. Za koga se je odločiti njemu, mu je bilo jasno, to mu je narekovala vest ter katoliška vera, saj je bil sin kmečke, slovenske in verne matere! Nikakor še ni bil pozabil udarca Tahovega biča. Kakor psa ga je bil oplazil ta pijavka kot plačilo za delo. Že davno zaceljena brazda mu je klicala v spomin osveto nad gospodo, kadarkoli si je potegnil z roko po obrazu. Vendar kaj je bila njemu storjena krivica v primeri s tisočerimi in tisočerimi, katerim je iztiskal grad kri ter solze iz kmetških podložnikov! Ni bilo dovolj, da je zaslužnija graščina

ubogo kmečko paro glede osebnih svobode ter imetja, ne, še novo ter krivo vero mu je hotela usiliti in vkovati tudi kmečko vest ter dušo v verige grajske brezvestnosti! Pavel ni bil trstika, katero bi bil z lahkoto zibal sem ter tja veter dobrega zaslužka iz grajske blagajne, bil je neomajan hrast, kojega korenine so segale globoko v prepričanje, da kmet ni pes, ampak kristjan z res pravo dušo in neugnanim hrepenenjem po osebni svobodi ter pravici!

Čeravno v grajski službi, je bil z vsakim utripljajem srca za kmeti in njegovo svobodo, pa koliko razočaranje! Bratje iz kmečkih vrst so ga osumili za izdajalca brez vsacega dokaza le radi dejstva: služba ga je iztrgala za nekaj časa iz njihove sredine in ga preselila iz kovačnice na grad! Tolažil se je s prastaro resnico, da je baš kmet tolikokrat prenagel z zaupanjem ter z obsodbo. S čisto in odkrito dušo si je pridobil zaupanje tlačanov, zagrešil ni ničesar, kar bi ga tiralo na pranger izdajstva, mirna vest, pravica ter resnica bodo zmagale in mu pridobile nazaj čast ljudskega buditelja!

(Dalje sledi.)

je otrok zaspal, sta ostala. Predstava pa je bila zelo slaba in v tretjem dejanju reče mož ženi: »Daj no, štipni otroka!«

Dober nasvet. Zena: »Gospod doktor, moj mož ponoči v spanju vedno govori, ali bi vedel mogoče za kak pripomoček proti temu?« Zdravnik: »Dovolite mi, da bo smel doma čez dan več govoriti!«

V trafikl. Zena je šla kupovat za moža cigare. Trafikant jo vpraša, kakšne hoče, a ni vedela imena. Zato jo vpraša: »Ali hočete slabe ali močne?« Zena odgovori: »O, le močne, prav močne mi dajte, kajti mož jih itak v svojem žepu toliko polomi!«